

PEDAGÓGUSOK LAPJA

LXXII. ÉVFOLYAM
A PEDAGÓGUSOK SZAKSZERVEZETE HÍRLAPJA
ÉS HÍRLEVELE – 2016. ÁPRILIS 10.
ALAPÍTVÁ: 1945-BEN

4.

EMLÉKEZZETEK ÉS HARCOLJATOK!

Pásztázott a kamera a Kossuth téren álló hatvan-hetvenezer ember között 2016. február 13-án. Nem tudom, csak vélelmezem, hogy a Pedagógusok Sztrájkbizottsága által hirdetett tüntetés résztvevőinek nagy többsége, a szülők és nagyszülők mellett maga is tanító, tanár, óvónő, dajka, titkár vagy takarító, portás (és még hosszan sorolhatnám), egyszóval óvodában, iskolában dolgozó, ahhoz kötődő személy volt. A kamera végigfutott a sorokon, az ott állók arca felnagyítódott. Tömegből személyes ismerőseinkké váltak ők, mert megláthattuk, és meg is láttuk arcukra íródott sorsukat. S az újabb kameraváltással embereket láttunk, akik azért gyűltek össze a folyamatosan szitáló hideg és szürke esőben, mert az oktatásért, vagyis gyermekeink, unokáink, egyszóval Magyarország jövőjéért aggódtak. S láttuk azt is, ahogy a dacos, szomorú emberek abban a felemelő és megrázó 5 percnyi csöndben felemelik a fejüket, kiegyenesítik a gerincüket, kihúzzák magukat. Akkor, ott ez a mozdulat véget vetett megalázottságuknak. Láttuk, ahogy 2016. március 15-én a Kossuth téren ismét megismétlődik mindez. Valami minden erőnél nagyobb dolog elért az emberek szívéig. Ez a valami a hit volt abban, hogy nem semmi kis pontok vagyunk, akikkel úgy játszik a sors, mint macska az egérrel, hanem emberek, akik felelősséggel képesek végiggondolni saját és országuk sorsát. Emberek, akik ezért nem balhézni, handabandázni, hanem tenni akarnak. Azért, hogy a jövő nemzedékének ne kelljen átélnie mindazt, amit az előttük járókra mért a történelem.

Most pedig eljött a cselekvés ideje! Eljött az ideje, hogy azt a felemelő csöndben született hitet erővé konvertáljuk! Olyan erővé, ami úgy válik a közösség javára, hogy mindenki egyénenként és egyenként hozzáad magából, bátorságából, emberségéből.

A Pedagógusok Szakszervezete 2010 óta folyamatosan mondja, rossz irányba halad az oktatás szekere. Sokáig és sokak közt nem talált megértő fülekre. Érdekvédelmi szervezetként mégis tette tovább a dolgát, mentette a menthetőt anélkül, hogy ezért köszönetet kapott volna. Harcolt azokért, akik mellette álltak, és harcolt azokért is, akik nemhogy nem álltak mellé, de még támadták is a harcáért. Mert tudta, igaza van. Most már azok közül is sokan belátják, akik támadták.

De harc volt ez a hatalommal is. Éjszakába nyúló, vesszőkért, szavakért küzdő tárgyalásokon kellett kicsikarni minden apró változtatást, minden engedményt. A Pedagógusok Szakszervezete pedig a szaktudása mellett minden érdekvédelmi technikáját bevetette, hogy elérje azokat. Mert tudta, hogy igaza van. Tudta, a 2010-ben bevezetett köznevelés rendszere nem a jövőbe repíti, hanem egy szomorú, kátyúban tipródó múltba tántorítja vissza az országot. Tudta, egy ország csak annyira tud erős lenni, amennyire annak leggyengébb láncszeme erős. S ha az oktatás gyenge, akkor a sok-sok gyenge láncszemből nem lehet majd erős láncot fűzni. Tudta, még légvárat sem szabad hagyni építeni az oktatásból való pénzkivonás árán. Tudta, hogy az úrhajók korának, a XXI. századnak nyitott, gondolkodni tudó, az információt kritikusan szemlélő fiatalokra van szüksége, az iskolának ilyen fiatalokat kell nevelnie. A Pedagógusok Szakszervezete azért harcolt, hogy ez így legyen.

Most már a hatalom is belátja, a szakszervezetnek igaza volt, de mégsem enged saját elképzeléséből. Ámitásból odavet némi engedményt, de a rossz alapot nem akarja megváltoztatni.

A Pedagógusok Szakszervezete pedig tovább nem enged, elment egészen a falig. Ezért kényszerül bevetni a legkeményebb szakszervezeti eszközt, a sztrájkot!

Sokan elcsodálkoztak rajta, sokan meghökkentek. Nem csoda, hisz a rendszerváltás óta pedagógusok országos, egész napos sztrájkot csak egyszer, 1995. december 15-ére hirdettek. Azt a sztrájkot is egy nagy tüntetés előzte meg 1995 novemberében. Sokan összefogtak akkor, és ez eredményt is hozott. Fodor Gábor oktatási miniszter lemondott, teljesült a sztrájkolók követelése. 2007-ben lett volna még egy, az egész országra kiterjedő közszolgálati sztrájk, de a hatalom akkor nem kockáztatott, és mivel megegyezés született, azt végül lefújták.

Egy szakszervezet életében a sztrájk sohasem cél, hanem eszköz. A pedagógusokéban is. De most ismét elő kell venni ezt az eszközt, mert ki kell kényszeríteni a hatalomból, hogy több pénzt tegyen az oktatásba, különben elpusztulunk! Kikényszeríteni pedig csak akkor lehet, ha sokan állnak a szakszervezet mellé a harcban. A Kossuth téri felemelő és megrázó perceknek még mindig meglevő energiája elegendő lesz ahhoz, hogy valami új, fontos változás jöjjön az oktatásban.

Emlékezzetek a Kossuth tér csodájára, emlékezzetek a néma percekre! Harcoljatok!

Millei Ilona

A TARTALOMBÓL

Sztrájk április 20!

2016. április 20-ára egy napos sztrájkot hirdetett az ország egész területére, minden oktatási-nevelési intézményben a Pedagógusok Sztrájkbizottsága. A bizottság tagjai vezetőségi testületeik felhatalmazásával megkezdték az előkészítést.

3

Radnóti Miklós Antirasszista Díjat kapott Galló Istvánné, a PSZ elnöke

A díjat olyan személyiségek, illetve közösségek kapják, akik, illetve amelyek kiállással, példamutató cselekedeteikkel hitet tettek az antirasszizmus eszméje mellett.

4

Az oktatás akadémiaja és kardja

A köznevelés átalakításához a társadalom csendben asszisztált. Hogy miért most robbant az elemi erejű tiltakozás? 2015 őszén a KLIK már a jogos juttatásokat sem fizette ki, a PÖCS és az etikai kódex után a pedagógusoknak elegendő lett.

5

Civil kurázi egy nem mozgalmártól

Azt kellene elérni, hogy a szakszervezet tapasztalatai, jogosultságai, törvényes felhatalmazottsága és a mozgalom friss, lendületes hangja ugyanazon célok mentén érjen össze. (Törley Katalin)

6

Villanóképek a március 30-ai polgári engedetlenségről

Egy apuka – aki a hajtogatást ugyan nem vállalta, de a gyülekezést igen – azt mondta, szolidaritásból jött, főleg a centralizált oktatás ellen tiltakozni. Várja, hogy most már erőt mutasson a társadalom.

9

12

Kerekasztal az állami fenntartás mellett

Azon az állásponton vannak, hogy továbbra is kell egy központi szervezet, ami alá tagozódnának a szervezeti egységek. Elképzeléseik szerint a struktúra a megyékhez, járásokhoz igazodna. (Bíró Gábor)

A jövőért aggódik az MTA

A köznevelés, oktatás helyzete jelentősen romlott, és ez objektíven mérhető például a PISA-felmérésekben vagy az innovációs mutatókban. Az utolsó pillanatban vagyunk, hogy tegyünk valamit az oktatás érdekében (Lovász László)

13

15

A tanárok nem tréfálnak

A VDSZ támogatja a pedagógusok és diákok harcát az oktatási rendszer reformjéért, hiszen például a szakmunkásképzési rendszer drasztikus lenullázása ezt az ágazatot érinti a leg súlyosabban. (Székely Tamás)